

Всѣки день носилъ той муската и виждалъ какво става въ чифлика. Слугитѣ и работницитѣ се засрамили и заловили здраво за работа. И всичко тръгнало въ редъ. Още първата година приходитѣ на господаря се увеличили и той успѣлъ да плати една частъ отъ дълговетѣ си. Въ края на третата година чифликътъ почти се приближилъ до предишното си цвѣтущо състояние.

Точно следъ три години врачката се явила да види дали магията се е развалила и да поиска муската си назадъ.

— Магията се вече развали, казалъ господарьтъ, плодородието на чифлика ни се върна и азъ ти благодаря твърде много, че ме спаси отъ разорение. Моляте се само за едно. Остави ми още за нѣкое време муската, за да изцѣря още нѣкои работи.

Въ това време врачката си съблѣкла парцаливитѣ дрехи, свалила отъ главата си маската, съ която се приструвала на циганка. Предъ господаря застана самата негова сестра.

— Както виждашъ, рекла тя, азъ не съмъ никаква врачка, и не зная да правя муски, които да развалятъ магия. Онази муска, която носишъ е една бѣла праздна хартийка, увита въ кожена трижгълна чантичка. Отвори я, за да се увѣришъ. Не муската развали, магията, а това, че ти всѣки день обикалѣше хубавия си имотъ и надзираваше работницитѣ. Никоя работа не може да върви, ако господарското око не гледа. Който иска да е богатъ, трѣбва самъ да работи и да става преди работницитѣ му да сж тръгнали на работа.

Добромирко.